

Robinson

12 účastníků, dva dospělí průvodci, 2 dny, mnoho aktivit a téměř 12 km převážně lesem a mimo turistické trasy

(VŠICHNI PŘEŽILI 😊)

1.den:

Sešli jsme se v teple a pohodlí školní třídy a provedli mnoho přípravných prací. Zjistili jsme, kdo byl Robinson a co všechno dokázal (nakoukli jsme do knížky, vytěžili jednoho poučeného čtenáře a podívali se na kousek filmu). Podělili jsme se o cestovatelskou úroveň jednotlivých účastníků (od téměř nulové zkušenosti s pěším putováním až po skauty a zdatné horské turisty).

Sdíleli jsme zkušenosti ohledně plánování trasy, vhodného oblečení i obuvi a celkového vybavení. Co hraje roli? Předpověď počasí, terén, zdatnost účastníků. Odkud a kam půjdeme, jak dlouho nám to asi zabere, kolik času si máme plánovat navíc jako rezervu? Jaké jídlo, batoh, potraviny na cestu? Co mít s sebou pro případ, že nastane situace a), b), c),

Jak pracovat s mapou, proč je dobré mít (nabitý) mobil a proč je zároveň dobré nespolehat se jen na strýčka Google? Co umí aplikace Záchranka? Prohlédli jsme si několik praktických knižních příruček a výukových videí k nejdůležitějším tématům a následně se pokusili vyrobit vlastní KPZ, což se ukázalo jako překvapivě zábavná činnost.

2.den:

Vyrazili jsme do terénu! Nejdříve civilizovaně autobusem do Bezděkova, odtud do blízkého lesa a hned mimo turistické značky! Nahoru a dolů, přes překážky, náročnou trasou za jednotlivými body naplánované trasy. Počátek našeho putování provázelo sluníčko a modré nebe. Postupně jsme si prohlédli pozůstatky komunikační rozvodny, opuštěné bývalé vojenské stavby, škrábali se po skále, přecházeli jsme po hřebeni a sestupovali do údolí.

Bohužel se počasí postupně zhoršovalo, vítr nabýval na síle a v okamžiku první větší zastávky na svačinu začalo krápat. Když jsme pak konečně dorazili na Vysoký vrch a pověřená skupina rozdělala oheň, intenzivně se rozpršelo. Oheň tak byl přibližně 6x úspěšně založen a obratem uhašen z přírodních zdrojů. Naštěstí druhá pověřená skupina zvládla rozvinout a upevnit plachtu, pod kterou jsme se všichni mohli schovat a lehce oschnout. Plachta umožnila naplnění původních plánů a poutníci si tam v suchu opekli své marshmallows ... nad plamenem čajových svíček z KPZ :-D.

S ohledem na pokročilou hodinu a na velmi nevlídné počasí pak už nebylo nač čekat – vydali jsme se zpět do civilizace. Poslední náročné momenty při sestupu z rozhledny vystřídala již mírná cesta směrem do Malých Kyšic. Zde – poslední zastávka, tentokrát v hospůdce, s odměnou teplé polévky, čaje a naprosto luxusních hranolků. Dlouho jsme se nezdrželi – museli jsme stihnout autobus. Ten měl bohužel ve finále více než 20 minut zpoždění (nečekaná skvrna na jinak krásné cestě). Při čekání na zastávce jsme ovšem k radosti maminek stihli dojíst svačiny z domova :-D.

Autobus některé účastníky výpravy obratem uhoupal ke spánku. Sáhli jsme si na dno sil, ale všichni jsme trasu zvládli, nikomu se nic nestalo, itinerář byl naplněn, zážitky pořízeny.

Při návratu na Kladno krokoměr ukazoval 11,7 km.

Jaké to bylo?

Slovy účastníků:

„Zajímavé, dobrodružné a náročné ale jinak jsem si to celkem užil ale vzpamatovával jsem se z toho pár dní ale bylo to super.“ (TV)

„Cesta byla super, nejvíce jsem si ale užila prozkoumávání sklepu s potopou a opékání marsmelounu na svíčkách.“ (MV)

„Bylo to moc fajn nejlepší byli ty super vypečené mashmallow a ten hřejivý oheň ☺.“ (LB)

„Bunkr a cesty přes skály byli velmi zajímavé a zábavné, mrznutí a nekonečné čekání na zapálení ohně však už tolik ne. Celkově jsem si to velmi užila a přijde mi to jako dobrá dobrodružná zkušenost.“ (KV)

„Moc jsem si to užila nejvíc mě asi bavilo to slézání nebo vylézání kopců včetně některých tras jako feratta. Ty vojenské prostory byly také fajn i když jsem se bála té tmy. ☺“ (NK)

Co jsme zjistili prostřednictvím vlastního zážitku z cesty?

Že při lezení po skále se nechytáme drnů, které se v nejméně vhodnou chvíli samozřejmě utrhnou, ale naopak že máme hledat 3 pevné opěrné body. Že mech opravdu klouže. Že při velkém dešti nestačí k bezpečnému rozdělení ohně ani celá krabička zápalek (a proto v KPZ doporučované tři sirky pečlivě obalené voskem zní v tomhle kontextu opravdu komicky). Že smrkové chrastí hoří lépe než jiné. Že čajová svíčka s dobrou průměrného hoření 6 hodin nám v nouzi poskytne překvapivý tepelný komfort a jako bonus opeče bonbón. Že náhradní suché ponožky zabalené v nepropustném sáčku poslouží klidně i jako rukavice na zkrehlé ruce. Že pláštěnka není přežitok. Že i pouhá clona proti slunci dobře poslouží jako látkový přístřešek v dešti (když prostě zrovna nemáte pravou celtu).

A konečně, že hodný řidič autobusu vás vezme na palubu i v případě, že jste mokří, trochu od bahna...a padá z vás jehličí.

Příště klidně půjdeme zase.

EL

